

Daniel Zagórski, *Bajka o Jasiu i Małgosi*, Łódź 2012:

rodzaj publikacji:

Film animowany, w którym postacie dzieci mają twarze małych więźniów obozu przy ulicy Przemysłowej.

tematyka:

Animacja wsparta jedynie efektami dźwiękowymi i muzyką przedstawia życie dzieci w obozie przy ulicy Przemysłowej - ciężką pracę, bicie, głód, przemoc. Oparta na motywie bajki o Jasiu i Małgosi braci Grimm potęguje jej tragiczny charakter - łącznie z tym, że dzieci w istocie nie miały do kogo, ani gdzie wrócić.

zakres przekazywanej wiedzy historycznej:

Film ma raczej charakter ilustracyjny i wymaga wprowadzenia kontekstu historycznego.

w odniesieniu do dotychczasowych publikacji na temat obozu (zakres wiedzy, powielanie schematów opisu/nowe ujęcia):

Film jest świetnym i niezwykle emocjonalnym obrazem artystycznym. Wymaga jednak odpowiedniego przygotowania i osadzenia w kontekście historycznym. Przekaz jest nadmiernie jednoznaczny (szczególnie jeśli chodzi o wizerunek oprawcy) i wymaga poszerzonej dyskusji.

rodzaj narracji/sposób przekazu:

Dzięki artystycznemu zabiegowi nałożenia na postacie dzieci twarzy prawdziwych więźniów obozu przy Przemysłowej oraz niezwykle przejmującej oprawie dźwiękowej i muzycznej filmu podkreślona zostaje groza sytuacji i ogrom cierpienia. Narracja rozpoczyna się w momencie, kiedy dzieci trafiają do obozu, a Widz świadomy losów Jasia i Małgosi może przewidzieć, co się stanie dalej.

wpływ na status obozu i poziom pamięci o nim

Może - dzięki mocnemu przekazowi emocjonalnemu - pobudzać zainteresowanie obozem przy Przemysłowej i skłaniać do namysłu nad jego charakterem.

(Film został nagrodzony na Ogólnopolskim Festiwalu Polskiej Animacji "OPLA!" - najlepszy film w kategorii "Off").

promocyjna wizytówka publikacji (np. dla naukowców, dla uczniów, dla dzieci, miłośników wspomnień itd., itp., inne):

W przypadku pracy ze studentami (ale i młodzieżą licealną) bardzo dobrze sprawdza się jako uzupełnienie historii mówionych, albo jako ilustracja do książki "Dzieci, których nie ma" Renaty Piątkowskiej. Budzi emocje i często strach - wymaga od prowadzącego wrażliwości na stany emocjonalne odbiorców (szczególnie jeśli są nimi dzieci czy młodzież)

(opracowała dr Katarzyna Waniek - pracownik Wydziału Socjologii Uniwersytetu Łódzkiego)